

Bir Buğselik İntihar 2

— Emre Yılmaz · 28 Eylül 2012

pembe bir rujun refakatiyle taşırken dudaklarını
beyaz yeleşinin nostaljik yakasında bir yandan,
bir yandan öpmediğini kıskanıyordum.

demek ki hırçın bir mevsimin son demleri gibi
irtifa kaybediyor kıskançlık.
vurgunum evet, neymiş efendim
- sevilemezmiş üryan bakışmalar
küvez çıplaklığının isimsizliğinde,
yahut fazla sevilmiş-miş naza çektiğin
ayların sıva serpil bekleyişi.

kime ne !

bu beklediğimin bir yanı,
gözlerinin istediğini aldığı kadar
hançer mi sahi ?
ya da baktığında keser mi gördüğümü gözlerin,
muzaffer bir salınışın gözlerime devrinde ?

- yaz vakti

of, nefrete benzer bir şey bu
kahretsin gördüğüm o afeti
görmemek istiyorum. bu biraz
aşka göz yummak, körebe telaşında
el yordamı görmek ümidini ararken.
biraz da aynaya tutsak
görmediğimin suretini, hayalinde yakarak.

nasıl desem,
şehir sanki pür-sen kokuyor da
nefes tutumlarıyla intihara teşebbüs ediyorum
hem bu oksijene küskün ciğerlerin iftiharıdır
ellerimin tütünsüzlükle imtihanında.
ve üstelik

seni andıran bir ezgi kutsuyor dudaklarımı ;

-alnına koyarken veda busemi

fena deęilmiř de sesim hani
ama gözlerinin bakışlarını saklayan yanında
esirgenen bir selam gibi
sırf seni söyledięi için.

(bölüm 2)

Emreyılmaz
aralık-ocak 2012